உ

கணபதிதுணை.

குமாரகுருசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருச்செந்தூர்க்

கந்தர்-கலிவெண்பா.

இஃது - அஷ்டாவதானம்

பூவை

கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

சென்னை-சூளை

நிரஞ்சனிவிலாச அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892வரு.

உ

திருச்செந்தூர்க

கந்தர் கலிவெண்பா.

பூமேவு செங்கமலப்
புத்தேளுந் தேறரிய
பாமேவுதெய்வப்
பழமறையுந் - தேமேவு

நாதமுநா தாந்த
முடிவு நவைதீர்ந்த
போதமுங் காணாத
போதமா - யாதிநடு

அந்தங் கடந்தநித்தி
யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த
பராஞ்சுடராய் - வந்த

குறியுங்குணமுமொரு
கோலமுமற் றெங்குஞ்
செறியும் பரம
சிவமா - யறிவுக்

கநாதியா யைந்தொழிற்கு
மப்புரமாயன்றே
மநாதிகளுக் கெட்டா
வடிவாய்த் - தருளின்

பஞ்சவித ரூப
பரசுகமா யெவ்வுயிர்க்குந்
தஞ்சமென நிற்குந்
தனிப்பொருளா - யெஞ்சாத

பூரணமாய் நித்தியமாய்ப்
போக்குவர வும்புணர்வுங்
காரமு மில்லாக்
கதியாகித் - தானணியபி

லிந்திரசா லம்புரிவோன்
யாவரையுந் தான்மயக்குந்
தந்திரத்திற் சாராது
சார்வதுபோன் - முந்துங்

கருவின்றி நின்ற
கருவா யருளே
யுருவின்றி நின்ற
வுருவாய்த் - திரிகரணம்

ஆகவரு மிச்சை
யறிவியற்ற லாலிலய
போகவதி காரப்
பொருளாகி - யேகத்

துருவு மருவு
முருவருவு மாகிப்
பருவ வடிவம்
பலவா - யிருண்மலத்துண்

மோகமுறும் பல்லுயிர்க்கு
முத்தியளித் தற்குமல
பாகமுற வேகடைக்கண்
பாலித்துத் - தேகமுறத்

தந்த வருவுருவஞ்
சார்ந்தவிந்து மோகினிமான்
பெந்த முறவே
பிணிப்பித்து - மந்த்ரமுதல்

ஆறத்து வாவுமண்டத்
தார்ந்தவத்து வாக்களுமுற்
கூறத்தகுஞ் சிமிழ்ப்பிற்
கூட்டுவித்து - மாறிவரும்

ஈரிரண்டு தோற்றத்
தெழுபிறப்புள் யோனியெண்பா
னூரவந்த நான்குநூ
றுயிரத்துட் - டீர்வரிய

கன்மத்துக் கீடாய்க்
  கறங்குஞ் சகடமும்போற்
சென்மித் துழலத்
  திரோதித்து - வெந்நிரய
சொர்க்காதி போகமெல்லாந்
  துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தா
னற்கார ணஞ்சிறிது
  நண்ணுதலுந் - தர்க்கமிடுந்
தொன்னூ ற்பாசமயந்
  தோறும துவதுவே
நன்னூ லெனத்தெரிந்து
  நாட்டுவித்து - முன்னூல்
விரதமுத லாயபல
  மெய்த்தவத்தி னுண்மைச்
சரியைகிரி யாயோகஞ்
  சார்வித் - தருள்பெருகு
சாலோக சாமீப
  சாரூப மும்புசிப்பித்

தாலோகந் தன்னை
யகற்றுவித்து - நால்வகையான்
சத்திநி பாதந்
தருதற்கிருவினையு

மொத்துளருங் கால
முளவாகிப்-பெதத்
மலபரி பாகம்
வருமளவிற் பன்னு

ளலமருதல் கண்ணுற்
றருளியுலவா
தறிவுக் கறிவாகி
யவ்வறிவுக் கெட்டா

நெறியிற் செறிந்தநிலை
நீங்கிப் - பிரியாக்
கருணைத் திருவுருவாய்க்
காசினிக்கே தோன்றிக்

குருபரனென் றோர்திருப்பேர்
கொண்டு - திருநோக்கால்
ஊழ்வினையைப் போக்கி
யுடலறுபத் தெட்டுநில

மேழுமத்து வாக்க
ளிருமூன் றும் பாழாக
ஆணவ மான
படலங்கழித்தறிவிற்

காணரிய மெய்ஞ்ஞானக்
கண்காட்டிப் - பூணும்
அடிஞானத் தாற்பொருளு
மான்மாவுங்காட்டிக்

கடியார்புவனமுற் றுங்
காட்டி-முடியாத
தேக்குபர மானந்தத்
தெள்ளமுத மாகியெங்கு

நீக்கமற நின்ற
நிலைகாட்டப் - போக்கும்
வரவு நினைப்பு
மறப்பும்பகலு

மிரவுங் கடந்துலவா
வின்ப - மருவுவித்துக்
கன்மமலத் தார்க்குமவர்க்
கண்மூன்று தாழ்சடையும்

வன்மழுவு மானுமுடன்
மால்விடைமேன் - மின்னிடத்துப்
பூத்த பவளப்
பொருப்பொன்று வெள்ளிலெற்பில்

வாய்த்தனைய தெய்வ
வடிவாகி - மூத்த
கருமமலக் கட்டறுத்துக்
கண்ணருள்செய் துண்ணின்

றொருமலர்த்தார்க் கின்ப
முதவிப் - பெருகியெழு
மூன்றவத்தை யுங்கழற்றி
முத்தருட னேயிருத்தி
யான்றபரா முத்தி
யடைவித்துத் - தோன்றவரும்
யானெனதென் றற்ற
விடமே திருவடியா
மோனபரா னந்த
முடியாக - ஞானந்
திருவுருவா விச்சை
செயலறிவு கண்ணா
வருளதுவே செங்கை
யலரா - விருநிலமே
சந்நிதியா நிற்குந்
தனிச்சுடரே யெவ்வுயிர்க்கும்

பின்னமற நின்ற
பெருமானே-மின்னுருவந்

தோய்ந்தநவ ரத்நச்
சுடர்மணியாற்செய்தபைம்பொன்
வாய்ந்த கிரண
மணிமுடியுந்-தேய்ந்தபிறைத்

துண்டமிரு மூன்றுநிரை
தோன்றப்பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்தநுதற்
பொட்டழகும்-விண்ட

பருவமலர்ப் புண்டரிகம்
பன்னிரண்டு பூத்தாங்
கருள்பொழியுங் கண்மலரீ
ராறும்-பரிதி

பலவு மெழுந்துசுடர்
பாலித்தாற் போலக்

குலவு் மகரக்
குழையு-நிலவுமிழும்
புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த
பூங்குமுதச் செவ்வாயுஞ்
சென்மவிடாய் தீர்க்குந்
திருமொழியும்- வின்மலிதோள்
செவ்வசுரர் போற்றிசைக்கும்
வெஞ்சூரனைத் தடிந்து
தெவ்வருயிர் சிந்துந்
திருமுகமு-மெவ்வுயிர்க்கும்
ஊழ்வினையை மாற்றி
யுலவாத பேரின்ப
வாழ்வுதருஞ் செய்ய
மலர்முகமுஞ்-சூழ்வோர்
வடிக்கும் பழமறைக
ளாகமங்களியாவு

முடிக்குங் கமல
முகமும்-விடுத்தகலாப்

பாச விருடோந்து
பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன
மண்டலமு-நேசமுடன்

போகமுறும் வள்ளிக்கும்
புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கு
மோக மளிக்கு
முகமதியுந்-தாகமுடன்

வந்தடியிற் சேர்ந்தோர்
மகிழ வரம்பலவுந்
தந்தருளுந் தெய்வமுகத்
தாமரையுங்-கொந்தவிழ்ந்த

வேரி கடம்பும்
விரைக்குரவும் பூத்தலர்ந்த

பாரப் புயசைலம்
  பன்னிரண்டு-மாரமுதந்
தேவர்க்குதவுந்
  திருக்காமுஞ் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த
  மென்காமு-மோவாது
மாரி பொழிந்த
  மலர்காமும் பூந்தொடையல்
சேர வணிந்த
  திருக்காமு - மார்பகத்தில்
வைத்த காதலமும்
  வாமமருங்கிற்காமு.
முய்த்த குராங்கி
  லொர்ருகாமு-மொய்த்த
சிறுதுடிசேர் கையுமணி
  சேர்ந்ததடங் கையுங்

கருவுசம ரங்குசஞ்சேர்
ங்கையுந்-தெறுபோர்
அதிர்கே டகஞ்சுழற்று
மங்கைத் தலமுங்
கதிர்வாள் விதிர்க்குங்
காமு-முதிராத
கும்பமுலைச் செவ்வாய்க்
கொடியிடையார் வேட்டணைந்த
வம்பொன் மணிப்பூ
ணகன்மார்பும்-பைம்பொற்
புரிநூலுங் கண்டிகையும்
பூம்பட்டுடையு
மரைஞாணுங் கச்சை
யழகுந்-திருவரையும்
நாதக் கழலு
நருமணிப்பொற் கிண்கிணியும்

பாதத் தணிந்த
பரிபுரமுஞ்-சோதி

இளம்பரிதி நூறு
யிரங்கோடிபோல
வளந்தருதெய் வீக
வடிவு-முளந்தனிற்கண்

டாதரிப்போர்க் காருயிரா
யன்பரகத் துள்ளொளிக்கு
மீதிருங்குந் தெய்வ
விளக்கொளியே-யோதியவைந்

தோங்காரத் துள்ளொளிக்கு
முள்ளொளியா யைந்தொழிற்கு
நீங்காத பேருருவாய்
நின்றோனே- தாங்கரிய

மந்திரமே சோரியா
வான்பதமே மாமுடியாத்

தொந்தமுறும் வன்னமே
 தொக்காகப்-பந்தனையா
லொத்த புவனத்
 துருவே யுரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசத்த
 தாதுவா-வைத்த
கலையே யவயமாக்
 காட்டுமத்து வாவி
னிலையே வடிவமா
 நின்றோய்-பலகோடி
அண்ட முருவாகி
 யங்கஞ் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி மூன்றுட்
 காணமாய்த்-தொண்டுபடும்
ஆவிப் புனலுக்
 கறிவளிப்ப வைந்தொழிலும்

ஏவித் தனிநடத்தும்
வெங்கோவே-மேவ

வருமட்ட மூர்த்தமாம்
வாழ்வே மெய்ஞ்ஞானந்
தருமட்ட யோகத்
தவமே-பருவத்

தகலாத பேரன்
படைந்தோ ரகத்துட்
புகலாகு மின்பப்
பொருப்புஞ்-சுகலளிதப்

பேரின்ப வெள்ளப்
பெருக்காறு மீதானந்
தேரின்ப நல்குந்
திருநாடும்-பாரின்பம்

எல்லாங் கடந்த
விருநிலத்துட் போக்கு வர

வல்லா துயர்ந்த
வணிநகரும்-தொல்லுலகில்

ஈறு முதலுமகன்
றெங்குநிறைந்தைந்தெழுத்தைக்
கூறிநடாத்துங்
குரகதமு-மேறுமதக்

தோய்ந்து களித்தோர்
துதிக்கையிஞற் பஞ்சமலங்
காய்ந்த சிவஞர்னக்
கடாக்களிறும்-வாய்ந்தசிவ

பூரணத்துட் பூரணமாம்
போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட் கட்டு
நறுந்தொடையுங்-காரணத்துள்

ஐந்தொழிலு மோவர்
தளித்துயர்ந்த வாள்கொடியும்

வந்த ருவநாத
  மணிமுரசுஞ்-சந்ததமு
நீக்கமின்றி யாடி
  நிழலசைப்பான் போற்புவன
மாக்கி யசைத்தருளு
  மாணையுந்-தேக்கமிழ்ந்து
வீசும் பனுவல்
  விபுதர் தனித்தனியே
பேசுந் தசாங்கமெனப்
  பெற்ருேனே-தேசுதிகழ்
பூங்கயிலை வெற்பிற்
  புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்குறையு முக்கட்
  பரஞ்சோதி-யாங்கொருநாள்
வெந்தவர்க் காற்ருத
  விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி

யைந்து முகத்தோ
டதோமுகமுந்-தந்து

திருமுகங்க ளாறாகிச்
செந்தழற்க ணாறு
மொருமுகமாய்த் தீப்பொறியா
றுய்ப்ப-விரிபுவனம்

எங்கும் பரக்க
விமையோர்கண் டஞ்சுதலும்
பொங்கு தழற்பிழம்பைப்
பொற்கரத்தா-லங்கண்

எடுத்தமைத்து வாயுவைகொண்
டேகுதியென் றெம்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லக்
கொடுபோ-யடுத்தொரு

பூதத் தலைவகொடு
போதியெனத் தீக்கடவுள்

சிதப் பகிரதிக்கே
 சென்றுய்ப்பப்-போதொருசற்
றன்னவளுங் கொண்டமைதற்
 காற்றுள் சரவணத்திற்
சென்னியிற்கொண் டுய்ப்பத்
 திருவுருவாய்-முன்னர்
அறுமீன் முலையுண்
 டழுது விளையாடி
நறுநீர் முடிக்கணிந்த
 நாதன்-குறுமுருவக்
கன்னியொடுஞ் சென்றவட்குக்
 காதலுருக் காட்டுதலு
மன்னவள்கண் டவ்வுருவ
 மாறினையுந்-தன்னிரண்டு
கையா லெடுத்தணைத்துக்
 கந்தனெனப் பேர்புனைந்து

மெய்யாறு மொன்ருக
மேவுவித்துச்-செய்ய
முகத்திலணைத் துச்சி
மோந்து முலைப்பா
லகத்துண்மகிழ்பூத்
தளித்துச்-சகத்தளந்த
வெள்ளை விடைமேல்
விமலன் கரத்திலளித்
துள் ளமுவப்ப
வுயர்ந்தோனே-கிள்ளைமொழி
மங்கை சிலம்பின்
மணியொன்ப திற்ருேன்றுந்
துங்க மடவார்
துயர்தீர்ந்து-தங்கள்
விருப்பா லளித்தநவ
வீரருக்குண் முன்ருேன்

மருப்பாயுந் தார்வீர
வாகு-நெருப்பிலுதித்

தங்கட் புவன
மனைத்து மழித்துலவுஞ்
செங்கட் கடாவதனைச்
சென்றுகொணர்ந் - தெங்கோன்

விடுக்குதியென் றுய்ப்பவதன்
மீதிவர்ந்தெண் டிக்கு
நடத்தி விளையாடு
நாதா - படைப்போன்

அகந்தை யுரைப்பமறை
யாதி யெழுத்தொன்
றுகந்த பிரணவத்தி
னுண்மை - புகன்றிலையால்

சிட்டித் தொழிலதனைச்
செய்வதெங்ங னென்றுமுனங்

குட்டிச் சிறையிருத்துங்
கோமானே - மட்டவிழும்

பொன்னங் கடுக்கைப்
புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரம
மொழிந்தோனே-கொன்னெடுவேற்

றாரகனு மாய்த்
தடங்கிரியுந்தூளாக
வீர வடிவேல்
விடுத்தோனே - சீரலைவாய்த்

தெள்ளு திரைகொழிக்குஞ்
செந்தூரிற் போய்க்கருணை
வெள்ள மனத்தவிசின்
வீற்றிருந்து - வெள்ளைக்

கயேந்திரனுக் கஞ்ச
லளித்துக் கடல்சூழ்

மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர்
வாழச் - சயேந்திரனுஞ்

சூரனைச்சோ தித்துவரு
கென்றுதடந் தோள்விசய

வீரனைத்தூ தாக
விடுத்தோனே - காரவுணன்

வானவரை விட்டு
வணங்காமை யாற்கொடிய

தானவர்க ளுற்படையுஞ்
சங்கரித்துப் - பானு

பகைவன் முதலாய
பாலருடன் சிங்க

முகனைவென்று வாகை
முடித்தோய் - சகமுடுத்த

வாரி தனிற்புதிய
மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்

சூருடலங் கீண்ட
 சுடர்வேலோய் - பேரவுண

னங்கமிரு கூறு
 யடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
தங்கமுட னூர்த்தெழுந்து
 தோன்றுதலு-மங்கவற்றுட்

சீறுமரவைப்பொருத
 சித்ரமயில் வாகனமா
வேறி நடாத்து
 மிளையோனே - மாறிவரு

சேவற் பகையைத்
 திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்ந்த
 மேலோனே - மூவர்

குறைமுடித்து விண்ணுங்
 குடியேற்றித் தேவர்

சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்த
தேவே - மறைமுடிவாஞ்

சைவக்கொழுந்தே
தவக்கடலே வானுதவுந்
தெய்வக் களிற்றைமணஞ்
செய்தோனே - பொய்விரவு

காம முனிந்த
கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாமமட மானின்
வயிற்றுதித்துப் - பூமருவு

கானக் குறவர்
களிகூரப் பூங்குயில்போ
லேனற் புனங்காத்
தினிதிருந்து-மேன்மைபெறத்

தெள்ளித் தினைமாவுந்
தேனும் பரிந்தளித்த

வள்ளிக் கொடியை
மணந்தோனே - யுள்ளமுவந்
தாறு திருப்பதிகண்
டாறெழுத்து மன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி
கொண்டோனே - நாறுமலர்க்
கந்திப் பொதும்பரெழு
காரலைக்குஞ் சீரலைவாய்
செந்திற் பதிபுரக்குஞ்
செவ்வேளே-சந்ததமும்
பல்கோடிசன்மப்
பகையு மவமிருத்தும்
பல்கோடி விக்கினமும்
பல்பிணியும்-பல்கோடி
பாதகமுஞ் செய்வினையும்
பாம்பும் பிசாசுமடற்

பூதமுந்தீ நீரும்
பொருபடையுந் - தீதகலா
வெவ்விடமுந் துட்ட
மிருகமுத லாமெவையு
மெவ்விடம்வந் தெம்மை
யெதிர்ந்தாலு - மவ்விடத்திற்
பச்சைமயில் வாகனமும்
பன்னிரண்டு திண்டோளு
மச்ச மகற்று
மயில்வேலுங் - கச்சைத்
திருவரையுஞ் சீறடியுஞ்
செங்கையு மீரா
றருள்விழியு மாமுகங்க
ளாறும் - விரிகிரணஞ்
சிந்தப் புனைந்த
திருமுடிக ளோராறு

மெந்தத் திசையு
மெதிர்தோன்ற - வந்திடுக்கண்

எல்லாம் பொடிபடுத்தி
யெவ்வாமுந் தந்துபுகிந்
துல்லாச மாக
வுளத்திருந்து - பல்விதமாம்

ஆசு முதனாற்கவியு
மட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப்
பேசுமியல் பல்காப்
பியத்தொகையு - மோசை

எழுத்துமுத லாமைந்
திலக்கணமுந் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை
பாலித் - தொழுக்கமுடன்

இம்மைப் பிறப்பி
லிருவா தனையகற்றி

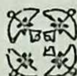
மும்மைப் பெருமலங்கண்
மோசித்துத் - தம்மைவிடுத்

தாயும் பழய
வடியா ருடன்கூட்டித்
தோயம் பரபோகந்
துய்ப்பித்துச்-சேய

கடியேற்கும் பூங்கமலக்
கால்காட்டி யாட்கொண்
டடியேற்கு முன்னின் றருள்
திருச்செந்தூர்க்

கந்தர்கலிவெண்பா.

முற்றிற்று.

☞ குமரகுருபரசுவாமிகள்ஐந்துவயது வரையிலும் ஊமையாய் இருந்து ஐந்தாம்வயதிலே திருச்செந்தூர்முருகக்கடவுளது திருவருளினால் இக்கலிவெண்பாவை அருளிச்செய்தனர். கல்வியில்விருப்பமுள்ளவர்கள் இக்கலிவெண்பாவைத் தினந்தோறும் நியமமாக அன்புடன் பாராயணம் பண்ணக்கடவர்கள்.